16/08/2019

Τίμησαν τα 317 θύματα στο Κομμένο της Άρτας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Άρτης

Την Παρασκευή 16 Αυγούστου 2019, το πρωΐ, στο Κομμένο Άρτης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Άρτης κ. Καλλίνικος τέλεσε Επιμνημόσυνη Δέηση για τα 317 θύματα (16 Αυγούστου 1943) των Γερμανικών Κατοχικών Δυνάμεων.

Τις εκδηλώσεις, που διοργάνωσε ο Δήμος «Νικολάου Σκουφά», τίμησαν με την παρουσία τους, εκπρόσωποι Αρχών και Φορέων, οι οποίοι κατέθεσαν στεφάνια στο μνημείο, που έχει ανεγερθεί, για τα αδίκως αναιρεθέντα θύματα των Δυνάμεων Κατοχής.

Το χρονικό μιας τραγωδίας

Σύμφωνα με τον αυτόπτη μάρτυρα Στέφανο Παππά, η μηχανοκίνητη μονάδα ναζιστικών στρατευμάτων από τη Φιλιππιάδα, με την εντολή της Διοίκησης Ιωαννίνων, εισέβαλε στο χωριό Κομμένο της Άρτας τα χαράματα της 16ης Αυγούστου 1943, με το πρόσχημα των αντιποίνων για την ύπαρξη ανταρτών του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ στην περιοχή. Το χωριό κοιμόταν ήσυχο μετά από γαμήλια γιορτή πού είχε γίνει την προηγούμενη ημέρα. Στο χωριό υπήρχαν και ορισμένοι φιλοξενούμενοι από την Πρέβεζα. Την εποχή εκείνη πρακτικά το Κομμένο ανήκε στο Νομό Πρέβεζας με θαλάσσια επικοινωνία. Τα ναζιστικά στρατεύματα προέβησαν σε μια άνευ προηγουμένου σφαγή του άμαχου πληθυσμού. Έστησαν πολυβόλα στις εισόδους του χωριού, εισέβαλαν στα σπίτια και σκότωσαν όποιον έβρισκαν μπροστά τους και στο τέλος έβαλαν φωτιά και τα έκαψαν. Λίγοι ξέφυγαν με βάρκες στον Αμβρακικό Κόλπο. Στο τέλος της σφαγής οι ναζί στρατιώτες κάθισαν στην πλατεία του χωριού όπου έφαγαν και ήπιαν μπύρες αφήνοντας εκεί άδειες κονσέρβες, δίπλα σε 7 πτώματα. Συνολικά οι νεκροί της σφαγής ήταν 317 άτομα. Διασώθηκαν 440 άτομα. Η σφαγή του Κομμένου Άρτας είναι ισοδύναμη με αυτή των Καλαβρύτων και του Διστόμου. Ο αείμνηστος Στέφανος Παππάς, μετέπειτα γυμνασιάρχης, από το Κομμένο, νεαρός τότε επέζησε της σφαγής και έγραψε βιβλίο με πλήρη περιγραφή των γεγονότων. Ένα απόσπασμα από το βιβλίο του είναι το εξής: «Οι πρώτοι προστρέξαντες μετά την ανθρωποσφαγή Γρηγόρης Κολιοκώτσης και Ευστάθιος Κολιοκώτσης, ευρήκαν τις δύο ξαδέρφες των Αθηνά και Θεοδοσία νεκρές από σφαίρες πιστολιού και φανερότατα τα ίχνη του βιασμού. Αλλα παραδείγματα μακαβρίου εγκληματικότητας είναι τα δύο μωρά του

μακαρίτη Ευστάθιου Κολιοκώτση ηλικίας 7 μηνών, που ευρέθηκαν νεκρά από ασφυξία, γιατί οι κακούργοι εγέμισαν τα στόματά των με βαμβάκι βρεγμένο με βενζίνη και κατόπιν το άναψαν για να απολαύσουν ένα σαδιστικό πυροτέχνημα. Ευρέθη επίσης ο δεύτερος παππάς του χωριού Ζώης Παππάς σκοτωμένος με μαχαίρι και με εξωρυγμένους τους οφθαλμούς. Ως επισφράγισμα της θηριωδίας των ανωτέρω αναφέρω ένα πρωτάκουστο κακούργημα. Η ετοιμογέννητη Παναγιώτα σύζυγος του Λεωνίδα Τσιμπούκη βρέθηκε νεκρή με την κοιλιά ξεσχισμένη και το έμβρυο νεκρό δίπλα της, όπως βεβαιώνει ο αυτόπτης μάρτυρας Θεόδωρος Σταμάτης...».

Σύμφωνα με μιά δεύτερη παραλλαγή των γεγονότων, το έργο της σφαγής ανατέθηκε στο 98ο Σύνταγμα του συνταγματάρχη Γιόζεφ Ζάλμινγκερ. Το ξημέρωμα της 16ης Αυγούστου 100 άνδρες του 12ου λόχου με επικεφαλής των υπολοχαγό Ρέζερ οπλισμένοι με όλμους, πολυβόλα, χειροβομβίδες και αυτόματα όπλα περικύκλωσαν το χωριό. Η τελευταία εντολή που πήραν από τον Ρέζερ, σύμφωνα με μαρτυρία ενός από τους στρατιώτες, ήταν να μην αφήσουν τίποτα όρθιο. Οι άντρες της Βέρμαχτ εκτέλεσαν κατά γράμμα την εντολή. Οι στρατιώτες σκότωναν όποιον έβρισκαν μπροστά τους ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας. Έμπαιναν στα σπίτια των αιφνιδιασμένων χωρικών και ξεκλήριζαν ολόκληρες οικογένειες. Χαρακτηριστικό είναι οτι 20 οικογένειες ξεκληρίστηκαν μέχρις ενός. Επί 9 ώρες οι Γερμανοί σκότωναν, βίαζαν, έκαιγαν και κατέστρεφαν οτι υπήρχε

στο διάβα τους. Όταν αποχώρησαν είχαν αφήσει πίσω τους 317 νεκρούς μεταξύ των οποίων 97 νήπια και παιδιά μέχρι 15 χρονών και 119 γυναίκες. Η σφαγή έγινε μια μέρα μετά το πανηγύρι του χωριού για τη γιορτή της κοιμήσεως της παρθένου Μαρίας.

Ο επικεφαλής των δολοφόνων ταγματάρχης Φάλνερ εκτελέστηκε αργότερα στη Σερβία από παρτιζάνους αντάρτες του στρατάρχη Τίτο. Για τον υπολοχαγό Κόβιακ δεν υπάρχουν πληροφορίες. Ο επικεφαλής Μέραρχος των Ναζί στα Ιωάννινα Χούμπερτ Λαντς παραπέμφθηκε και δικάσθηκε στη συνακόλουθη της Δίκης της Νυρεμβέργης γνωστής ως “Δίκη των ομήρων” (Hostages Trial) ή Δίκη του Λιστ ως εγκληματίας πολέμου, το 1947, και καταδικάστηκε σε 12 έτη κάθειρξης. Ωστόσο αφέθηκε ελεύθερος το 1951. Ο Λαντς κατά τη δεκαετία του 1970 έλαβε μέρος σε τηλεοπτική συζήτηση με τον γνωστό από τη δράση του στην κατεχόμενη Ελλάδα Βρετανό στρατιωτικό Κρις Γουντχάους στην τηλεόραση της Κολωνίας (Köln) σχετικά με το μέλλον της Ευρώπης. Πολιτική αγωγή και μάρτυρας κατηγορίας στο

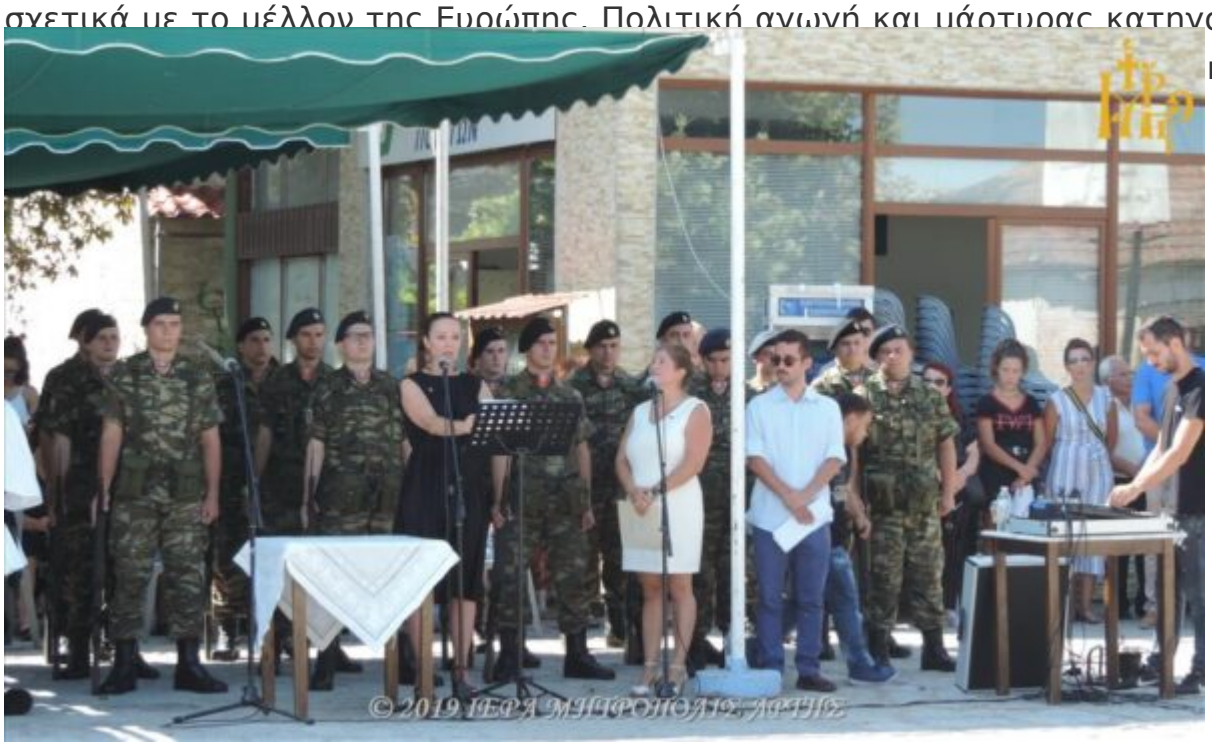

καθηγητή

© 2019 ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

© 2019 ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΤΗΣ

© 2019 ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΤΗΣ